

Diplomová práce se zabývá charakteristikou dětského vyprávění z hlediska vyjadřování časoprostorových vztahů. Dětské narativní texty jsou zkoumány v kontextu kognitivní a především diskurzivní lingvistiky. Východiskem práce se stala teoretická část, která je založena na studiu dostupné domácí a zahraniční literatury zabývající se dětským jazykovým obrazem světa z hlediska vývojové psychologie, vyjadřováním času a prostoru v češtině a teorií naratologie. Empirická část vychází z analýzy autentických textů, resp. nahrávek dětských vyprávění. Diplomantka sledovala, jakým způsobem se děti předškolního věku učí vyprávět, zaměřila se na děti tříleté a pětileté a sledovala specifika tvorby narativu v těchto dvou životních fázích, tzn., sledovala, jakým způsobem vyvíjí dětská schopnost vyprávět. V závěru práce diplomantka zhodnotila současnou reálnou péči o rozvoj jazykové výchovy v předškolním věku.